

INCEPUTUL SLOVEI R

PENTRU AVVA RAMLEANUL

1) A venit odata un calugar ramlean (roman), care fusese dregator al palatului si a locuit in Schit aproape de biserica. Avea aici un rob, care ii slujea. Vazand deci preotul slabiciunea lui si instiintandu-se din ce fel de odihna este, orice iconomisea Dumnezeu ca venea la biserica, ii trimetea lui. Si facand douazeci si cinci de ani in schit, s-a facut mai inainte vazator si insemnat. Auzind deci unul din cei mari egipteni despre dansul, a venit sa-l vada, asteptand sa afle la el vreo petrecere trupeasca mai multa. Si intrand la dansul, i s-a inchinat lui si facand ei rugaciune, au sezut. Dar il vedea pe el egipteanul ca poarta haine moi si harar si piele sub el si o perna mica. Picioarele le avea curate si cu sandale (un fel de incaltaminte). Acestea vazandu-le, s-a smintit, caci in locul acela nu era astfel de viata, ci mai vartos aspra petrecere. Dar mai inainte - vazator fiind batranul, a inteles ca s-a smintit si a zis slujitorului : fa-ne noua praznic astazi pentru avva ! S-au intamplat si putine verdeturi si le-au fiert si la vremea cea cuviincioasa sculandu-se, au mancat. Avea inca batranul si putin vin, pentru slabiciune si au baut. Dupa ce s-a facut seara, au citit cei doisprezece psalmi si s-au culcat. Asemenea inca si noaptea. Deci sculandu-se dimineata egipteanul, i-a zis lui : roaga-te pentru mine ! Si a iesit, nefolosindu-se. Dupa ce s-a dus putin, vrand batranul sa-l foloseasca, trimitand, l-a chemat inapoi. Si dupa ce a venit, cu bucurie, iarasi l-a primit. Atunci l-a intrebat, zicand : din ce tara esti ? Si i-a raspuns : sunt egiptean. Dar din care cetate ? Iar el a zis : nu sunt cu totul eu orasean. Si l-a intrebat : care este lucrul tau, in satul tau ? Si a raspuns : eram pandar. Si i-a zis : unde dormeai ? Iar el i-a zis : la tarina. Aveai asternut sub tine ? Si a zis : da, la tarina aveam sa pun asternut sub mine. Dar cum ? Si a zis : jos. I-a zis lui iarasi : dar ce aveai de mancare la tarina ? Sau ce fel de vin beai ? Si a raspuns : este mancare si bautura la tarina ? Dar cum traiai, raspunde ? Mancam paine uscata si de gaseam, putina pastrama si apa. Si raspunzand batranul a zis : mare osteneala ! Dar este si baie in sat ca sa va scaldati ? Nu, ci in rau cand voim. Deci, dupa ce l-a intrebat batranul de toate acestea si a aflat stramtoarea vietii lui celei dintai, vrand sa-l foloseasca, i-a povestit petrecerea sa din lume, cea mai dinainte, zicand : pe mine smeritul care ma vezi, din cetatea cea mare a Romei sunt si mare m-am facut in palatul imparatului. Daca a auzit egipteanul inceputul cuvintului, s-a umilit si asculta cu deadinsul cele ce se ziceau. Si iarasi i-a zis : deci, am lasat cetatea si am venit in pustia aceasta. Si iarasi eu, pe care ma vezi, aveam case mari si lucruri multe si defaimandu-le pe acestea, am venit intru aceasta chilie mica. Iarasi, eu pe care ma vezi, paturi aveam peste tot de aur, cu asternuturi scumpe si in locul lor mi-a dat Dumnezeu asternutul acesta prost si pielea. Hainele mele erau de mare pret si in locul lor port aceste haine proaste. La pranzul meu mult aur se cheltuia si in locul aurului mi-a dat Dumnezeu aceste putine verdeturi si acest mic pahar de vin. Si erau cei ce imi slujeau slugi multe si in locul acelora a oranduit Dumnezeu pe batranul acesta ce-mi slujeste. Iar in locul baii pun putina apa pe picioarele mele si sandale pentru neputinta mea. In locul alautelor, citesc acesti doisprezece psalmi. Asemenea si noaptea in locul pacatelor pe care le faceam, acum cu odihna imi fac aceasta slujba mica. Te rog dar,

avvo, nu te sminti de slabiciunea mea. Acestea auzindu-le egipteanul si in sine venindu-si, a zis : vai mie ! Ca din multa patimire a lumii, la odihna am venit si cele ce nu le aveam atunci, le am acum. Iar tu din multi odihna ai venit la patimire si din multi slava si bogatie ai venit la smerenie si saracie. Si mult folosindu-se, s-a dus. Si i s-a facut lui prieten si venea la dansul des pentru folos, caci era barbat cu dreapta socoteala si plin de buna mireasma a Sfantului Duh.

2) Tot acesta a spus ca era un batran avand un ucenic bun si din imputanarea sufletului, l-a scos afara pe usa cu cojocul lui. Iar fratele a rabdat afara sezand, si deschizand batranul usa, l-a aflat pe acesta sezand. Si i-a facut metanie zicand : o, parinte smerenia indelungii tale rabdari a biruit imputanarea sufletului meu. Vino inaintea ca de acum tu esti batran si parinte, iar eu tanar si ucenic !

PENTRU AVVA RUF

1) Un frate l-a intrebat pe avva Ruf : ce este linistea ? Si care este folosul ei ? Iar batranul i-a zis : linistea este a sta in chilie cu frica si cunostinta lui Dumnezeu, ferindu-te de pomenirea de rau si de cugetarea inalta. Acest fel de liniste fiind nascator de toate faptele bune, pazeste pe calugar de sagetile vrajmasului cele infocate, nelasandu-l si se raneasca de ele. Asa, frate, pe aceasta castig-o, aducandu-ti aminte de clipa mortii tale, caci nu stii in ce ceas vine, furul; deci dar, trezeste-te pentru sufletul tau !

2) Zis-a avva Ruf, ca cel ce sade intru ascultare de parinte duhovnicesc, mai multa plata are decat cel ce petrece singur in pustie. Si spunea acesta, ca a povestit unul din parinti, zicand : am vazut patru cete in cer. In cea dintai era omul care este bolnav si multumeste lui Dumnezeu : in a doua ceata era cel ce umbla dupa iubirea de straini si in aceasta sta si slujeste, In a treia ceata era cel ce umbla dupa pustie si nu vede om, si in a patra ceata era cel ce sade in ascultare de parinte si i se supune lui pentru Domnul. Si purta cel pentru ascultare lant de aur si pavaza si mai multa slava avea decat ceilalti. Iar eu am zis celui ce ma povatuia : cum acest mai mic, are slava mai multa decat ceilalti ? Iar el raspunzand mi-a zis : fiindca cel ce umbla dupa iubirea de straini, cu voia sa face si cel ce este in pustie cu voia sa s-a dus, iar acesta care are ascultare, toate voile sale lasandu-si, atarna de Dumnezeu si de parintele sau. Pentru aceasta mai multi slava a luat decat ceilalti. Deci, fiilor, pentru aceasta este buna ascultarea, care pentru Domnul se face. Ati auzit, fiilor, in parte, o putina urma a ispravii acesteia ! O, ascultare, mantuirea tuturor credinciosilor ! O, ascultare, nascatoarea tuturor faptelor bune ! O, ascultare, aflatoarea Imparatiei ! O, ascultare, care deschizi cerurile si sui pe oameni de la pamant ! O, ascultare, hranitoarea tuturor sfintilor, din care au supt ei lapte si prin care s-au facut desavarsiti ! O, ascultare, care esti locuioare impreuna cu ingerii !

PENTRU AVVA ROMANO

Vrand avva Romano sa se savarseasca, s-au adunat la dansul uceniciei lui, zicand : cum trebuie sa ne ocarmuim ? Iar batranul a zis : niciodata nu stiu sa fi zis vreunui din voi sa faca ceva candva, daca mai inainte nu mi-am facut gandul meu, ca sa nu se manie, daca nu va face ceea ce am zis sa faca. Si asa toata vremea noastra am locuit-o cu pace.

INCEPUTUL SLOVEI S

PENTRU AVVA SISOE

- 1) Unui frate facandu-i-se strambatate de catre alt frate, a venit la avva Sisoe si i-a zis : mi s-a facut strambatate de cutare frate si eu voi sa-mi fac izbanda. Iar batranul il ruga zicand : nu, fiule, ci lasa mai bine la Dumnezeu izbanda. Iar el zicea : nu voi inceta pana nu voi face izbanda. Si a zis batranul : sa ne rugam, frate ! Si sculandu-se, a zis batranul : Dumnezeule, nu mai avem trebuinta de Tine, ca sa porti grija pentru noi, caci noi ne facem izbanda noastra. Deci, aceasta auzind fratele, a cazut la picioarele batranului, zicand : nu ma mai judec cu fratele, iarta-ma, avvo !
- 2) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : ce voi face, ca de multe ori merg la biserică si de multe ori se face pomana si ma tin ? I-a zis lui batranul : osteneala are lucrul. Deci l-a intrebat Avraam, ucenicul sau : in calatorie fiind sambata sau duminica si va bea vreun frate trei pahare nu cumva este mult ? Raspuns-a batranul : de nu este de la satana, nu este mult.
- 3) Zicea ucenicul lui avva Sisoe, catre dansul : parinte, ai imbatranit, si mergem de acum aproape de lume. I-a zis lui batranul : unde nu este femeie, acolo sa mergem. I-a zis lui ucenicul : unde este loc, care sa nu aiba femeie, decat numai in pustie ? Deci i-a zis lui batranul : la pustie du-ma !
- 4) De multe ori ii zicea ucenicul lui avva Sisoe : avvo, scoala-te, si mancam ! Iar el zicea catre dansii ! : dar n-am mancat, fiule ? Iar ucenicul ii raspundea : nu, parinte. Si zicea batranul : daci nu am mancat, ad-o sa mancam.
- 5) Zis-a odata avva Sisoe cu indrazneala : indrazneste, iata treizeci de ani ani de cand nu ma mai rog lui Dumnezeu pentru pacat. Ci asa ma rog, zicand : Doamne, lisuse, apara-ma de limba mea ! Si pana acum in fiecare zi cad printr-insa si pacatuiesc.
- 6) Un frate i-a zis lui avva Sisoe : cum de nu ma parasesc patimile ? I-a raspuns lui batranul : vasele lor inlantru ta sunt. Da-le lor arvuna si se duc.
- 7) Seda odata avva Sisoe in muntele lui avva Antonie singur. Si zabovind slujitorul lui sa vina la dansul, timp de zece luni nu a vazut om umbland prin munte, a gasit un faranit, care vana dobitoace salbatice. Si i-a zis lui batranul : de unde vii si cita vreme ai aici ? Iar el a zis : cu adevarat, avvo, am unsprezece luni in muntele acesta si nu am vazut om decat pe tine. Si auzind batranul aceasta, intrand in chilia lui, se batea pe sine, zicand : iata, Sisoe, ai socotit ca ai facut ceva si nici ca mireanul acesta n-ai facut !
- 8) S-a facut pomana in muntele lui avva Antonie si s-a aflat acolo un vas cu vin. Si luand unul din batrani un vascior si un pahar l-a dus la avva Sisoe si i-a dat lui si a baut. Asemenea si al doilea si a primit. Apoi i-a dat lui si ai treilea si nu l-a luat, zicand :

inceteaza, frate, au nu stii ca este de la satana !

9) A venit cineva din frati la avva Sisoe in muntele lui avva Antonie. Si vorband ei, l-a intrebat avva Sisoe : nu am ajuns la masurile lui avva Antonie, parinte ? Si i-a zis lui batranul : de as fi avut unul din cugetele lui avva Antonie, m-as fi facut tot ca focul; insa stiu un om care cu osteneala poate sa poarte cugetul sau.

10) A venit odata unul din tebei la avva Sisoe, vrand sa se faca calugar. si l-a intrebat batranul, daca are pe cineva in lume. Iar el a zis : am un fiu. Si i-a zis lui batranul : du-te, arunca-l in rau si atunci te faci calugar ! Deci, dupa ce s-a dus sa-l arunce, a trimis batranul pe un frate zicandu-i sa-l opreasca. De aceea, cand l-a ridicat sa-l arunce, i-a zis fratele : inceteazi, ce faci ? Iar el i-a zis : avva mi-a zis sa-l arunc. I-a zis fratele : a mai zis sa nu-l arunci. Si lasandu-l a venit la batranul si s-a facut preaiscusit calugar pentru ascultarea lui.

11) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : oare asa alunga satana pe cei vechi ? I-a raspuns lui batranul : acum si mai mult, caci vremea lui s-a apropiat si se tulbura.

12) A fost odata ispitit Avraam, ucenicul lui avva Sisoe de un drac. Si a vazut batranul ca a cazut. Dar sculandu-se, si-a intins mainile la cer, zicand : Dumnezeule, voiesti, nu voiesti, nu Te voi lasa de nu-l vei tamadui. Si indata s-a tamaduit ucenicul.

13) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : ma vad pe mine ca aducerea aminte a lui Dumnezeu petrece cu mine. I-a zis lui batranul : nu este mare lucru sa fie cugetul cu Dumnezeu, ci mare este sa te vezi pe tine sub toata zidirea. Ca aceasta impreuna cu osteneala trupeasca, povatuieste la chipul smeritei cugetari (+).

(+) Adica, cum sa fie omul smerit.

14) Se spunea despre avva Sisoe, ca atunci cand era sa se savarseasca, sezand parintii langa dansul, a stralucit fata lui ca soarele. Si le-a zis lor : iata avva Antonie a venit ! Si dupa putin, a zis : iata ceata proorocilor a venit ! Si iarasi fata lui, mai mult a stralucit. Si a zis : iata ceata apostotilor a venit. Si s-a indoit fata lui iarasi. Si se parea, ca si cum el ar fi vorbit cu cineva si s-au rugat batranii de el zicand : cu cine vorbești, parinte ? Iar el a zis : iata, ingerii au venit sa ma ia si ma rog sa fiu lasat sa ma pocaiesc putin. Si i-au zis lui batranii : nu ai trebuinta sa te pocaiesti, parinte. Si le-a zis lor batranul : cu adevarat, nu ma stiu pe mine sa fi pus inceput. Atunci au cunoscut toti ca este desavarsit. Si iarasi, de naprasna s-a facut fata lui ca soarele si s-au temut toti. El le-a zis lor : vedeti, Domnul a venit. Iar Domnul a zis : aduceti-mi pe vasul pustiului ! Si indata si-a dat duhul. Si s-a facut ca un fulger si s-a umplut toata casa (locul) de buna mireasma.

15) A venit avva Adelfie, episcopul Nilupolei la avva Sisoe in muntele lui avva Antonie. Si cand vrea sa iasa, mai inainte de a calatori ei, i-a facut sa guste de dimineata, (ca era post). Si cum a pus masa, iata niste frati au batut la usa. Si a zis avva Sisoe ucenicului sau : da-le putina athira (fiertura), ca sunt osteniti. I-a zis lui avva Adelfie : lasa-i acum sa nu spuna ca avva Sisoe mananca de dimineata. Si a luat aminte la dansul batranul si a zis fratelui : du-te, da-le lor. Iar daca au vazut athira, au zis : nu cumva aveti oaspeli ? Si

le-a zis lor fratele : avem. Deci au inceput a se mahni si au zis : Dumnezeu sa va ierte pe voi, ca pe batranul l-ati lasat sa manance acum. Au nu stiti ca multe zile are sa se chinuiasca ? Si i-a auzit pe ei episcopul. Atunci a facut metanie batranului, zicand : iartama, avvo, ca un lucru omenesc am gandit, dar tu lucrul lui Dumnezeu ai facut. Si i-a zis avva Sisoe : daca nu Dumnezeu il va slavi pe om, slava oamenilor nu este nimic.

16) Au venit altii la avva Sisoe sa auda de la dansul vreun cuvant. Si nimic nu le-a graitor, ci tot timpul zicea : iertati-ma ! Dar vazandu-i cosnitele i-au zis lui Avraam, ucenicul lui : ce faceti cu cosnitele acestea ? Iar el a zis : incoace si incolo le cheltuim. Si auzind batranul, a zis : si Sisoe incoace si incolo mananca. Iar ei auzind, foarte s-au folosit si sa au dus cu bucurie, zidindu-se de smerenia lui.

17) A intrebat avva Amon al Raitului pe avva Sisoe : cand citesc Sfanta Scriptura, voieste sufletul meu sa alcatuiasca cuvant sa am spre intrebare. I-a zis lui batranul : nu este trebuinta, ci mai vartos din curatenia mintii castiga-ti tie a fi fara de grija si a vorbi.

18) A mers odata un mirean la avva Sisoe in muntele lui avva Antonie, avand cu sine si pe fiul sau. Si pe cale s-a intamplat de a murit fiul si nu s-a tulburat, ci l-a dus cu credinta la batranul. Si a cazut cu fiul sau, ca si cand ar fi facut metanie ca sa fie blagosiovit de batranul si sculandu-se tatal, a lasat copilul la picioarele batranului si a iesit din chilie afara. Iar batranul socotind ca metanie ii face, i-a zis lui : scoala si iesi afara ! (Caci nu stia ca a murit). Si indata s-a sculat copilul si a iesit. Si vazandu-l tatal lui, s-a inspaimantat si intrand s-a inchinat batranului si i-a vestit lucrul. Auzind batranul s-a mahnit, caci nu voia sa se intample aceasta. Dar i-a poruncit lui ucenicul sau, ca nimanui sa nu spuna pana la sfarsitul batranului.

19) Trei batrani au venit la avva Sisoe, auzind cele despre dansul. Si i-a zis lui cel dintai : parinte, cum pot sa ma mantuiesc de raul cet de foc ? Iar el nu i-a raspuns. I-a zis cet de al doilea : parinte, cum pot sa ma mantuiesc de scrasnirea dintilor si de viermele cel neadormit ? Apoi cel de treilea : parinte, ce voi face, ca aducerea aminte a intunericii celui mai dinafara ma omoara ? Si raspunzand batranul, le-a zis : eu de nici una din acestea nu-mi aduc aminte, caci milostiv fiind Dumnezeu, nadajduiesc ca va face cu mine mila. Si auzind cuvantul acesta batranii s-au dus mahniti. Dar nevrind batranul sa-i lase sa se duca mahniti, intorcandu-i, le-a zis : fericiti sunteti, fratilor, caci v-am ravnit voui. Ca cel dintai dintre voi a zis despre raul de foc, cel de al doilea despre tartar si cel de al treilea despre intuneric. Deci, daca acest fel de aducere aminte va stapaneste mintea cu neputinta este ca voi si mai gresiti. Dar ce voi face eu cel impietrit cu inima, nefiind slobod sa stiu, ca desi este chin pentru oameni, totusi in tot ceasul pacatuiesc ? Si facandu-i metanie, i-au zis : precum am auzit, asa am vazut.

(+) Ps 47, 7.

20) Intrebat-au unii pe avva Sisoe, zicand : de va cadea vreun frate, n-are trebuinta sa se pocaiasca un an ? Iar el a raspuns : aspru este cuvantul. Iarasi au intrebat : dar sase luni ? Si iarasi a zis : mult este. Iar ei au zis : dar pana la patruzeci de zile ? Si a raspuns : mult este. I-au zis atunci : deci de va cadea fratele si va afla indata ca se face pomana, intra-va si el acolo ? Le-a zis lor batranul : nu, ci are trebuinta sa se pocaiasca cateva zile. Caci

cred lui Dumnezeu, ca din tot sufletul daca se va pocai unul ca acesta si in trei zile il primeste pe dansul Dumnezeu.

21) Venind odata avva Sisoe la locul ce se cheama Clisma, au mers la dansul niste mireni sa-l vada. Si multe graind ei, nu le-a raspuns lor cuvant. La urma unul dintr-insii a zis : de ce-l suparati pe batran ? Nu mananca si pentru aceasta nu poate a grai. A raspuns batranul : cand am trebuinta, mananc.

22) A intrebat avva Iosif pe avva Sisoe, zicand : in cati ani trebuie omul sa-si taie patimile ? I-a zis lui batranul : anii voiesti sa-i stii ? Zis-a avva Iosif : da ! Deci a zis batranul : in orice ceas vine patima, indata tai-o.

23) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe cel al Pietrei, despre petrecere. si i-a zis lui batranul : a zis Daniil : painea doririlor nu am mancat (+).

(+) Daniil X. 3.

24) Se spunea despre avva Sisoe, ca sezand in chilie totdeauna incuia usa.

25) Au venit odata niste arieni la avva Sisoe, in muntele lui avva Antonie si au inceput a-i cleveti pe dreptmaritori. Iar batranul nu le-a raspuns nimic. Si chemandu-si ucenicul i-a zis : Avraame, adu-mi cartea Sfantului Atanasie si citeste. Si tacand ei, s-a aflat eresul lor. Si i-a slobozit cu pace.

26. A venit odata avva Ammun de la Rait la Clisma sa se intalneasca cu avva Sisoe. Si vazandu-l necajit, caci a lasat pustia, i-a zis : ce te necajesti, avvo, caci ce mai puteai sa faci de acum in pustie, dupa ce ai imbatranit asa ? Iar batranul s-a uitat la dansul cu asprime, zicand : ce-mi spui, Ammune, dar nu-mi era destula numai slobozenia gandului meu in pustie ?

27) Seda odata avva Sisoe in chilia sa. Si batand in usa ucenicul lui, a strigat la dansul batranul, zicand : fugi, Avraame, nu intra, ca acum nu au vreme cele de aici !

28) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : cum ai lasat Schitul, fiind cu avva Or si ai venit de ai sezut aici ? Si i-a raspuns batranul : cand a inceput a se inmulti Schitul, auzind eu ca a adormit avva Antonie, m-am sculat si am venit aici in munte; si gasind cele de aici cu liniste, am sezut putina vreme. I-a zis lui fratele : cata vreme ai aici ? I-a raspuns batranul : saptezeci si doi de ani.

29) Zis-a avva Sisoe : cand va fi vreun om care poarta grija de tine, nu trebuie tu sa-i poruncesti.

30) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : de vom umbla pe cale si va rataci cel ce ne povatuieste este trebuinta sa-i zicem ceva ? I-a raspuns batranul : nu. Deci a zis fratele : dar sa-l lasam sa ne rataceasca ? I-a zis batranul : dar ce vrei, sa iei toiaag sa-l bati ? Eu stiu frati care umblau si cei ce ii povatuia a ratacit noaptea; si erau doisprezece si toti

stiau ca se ratacesc. Si s-au luptat fiecare sa nu spuna. Iar dupa ce s-a facut ziua, pricepend cel ce-i conducea ca a ratacit din cale, le-a zis : iertati-ma, am ratacit ! Si au zis toti : si noi stiam, dar am tacut. Iar el auzind, s-a minunat zicand ca pana la moarte se stapanesc fratii sa nu graiasca si l-a slavit pe Dumnezeu. Iar lungimea caii din care s-au ratacit, era de douasprezece mile.

31) Au venit odata saracinii si i-au dezbracat pe batran si pe fratele lui. Si iesind ei in pustie ca sa gaseasca ceva de mancare, a gasit batranul baligi de camila si scormonind au gasit in ele graunte de orz. Manca deci un graunte, iar unul il punea in mana lui si venind fratele l-a gasit pe el mancand si i-a zis : aceasta este dragostea, sa gasesti mancare si singur sa mananci si sa nu ma chemi si pe mine ? Si i-a zis avva Sisoie : nu ti-am facut strambatate, frate; iata, partea ta in mana mea am pastrat-o !

32) Se spunea despre avva Sisoie tebeul ca a ramas la Calamona Arsenoitului si un alt batran era bolnav la cealalta lavra. Si daca a auzit s-a mahnit. Dar fiindca doua zile postea si era ziua in care nu manca, cand a auzit, si-a zis : ce voi face ? De ma voi duce, nu cumva ma vor sili fratii sa mananc iar de voi ramane pana maine, nu cumva se va savarsi ? Insa aceasta voi face : ma duc si nu mananc. Si asa s-a dus postind, plinind porunca lui Dumnezeu iar petrecerea lui cea pentru Dumnezeu nu a stricat-o.

33) Povestit-a unul din parinti despre avva Sisoie calamoteanul, ca vrand odata sa-si biruiasca somnul, s-a spanzurat pe sine de prapastia Pietrii. Si venind ingerul l-a dezlegat si i-a poruncit sa nu mai faca asa, nici pe altii sa nu-i invete acest lucru.

34) Intrebat-a unul din parinti pe avva Sisoie, zicand : de voi sedea in pustie si va veni vreun barbar vrand sa ma omoare si de voi putea asupra lui, omora-l-voi pe ei ? Si a zis batranul : nu, ci lasa-l la Dumnezeu, caci orice fel de ispita va veni omului, omul sa zica : pentru pacatele mele s-a intamplat aceasta. Iar daca vreun lucru bun se va intampla, sa zica : din mila lui Dumnezeu este.

35) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoie tebeul, zicand : spune-mi vreun cuvnt. Si i-a raspuns : ce pot sa-ti spun ? Caci din Testamentul cel Nou citesc si la cel Vechi ma intorc.

36) Tot acest frate l-a intrebat pe avva Sisoie, cel ai Pietrii, cuvntul cel care l-a zis avva Sisoie tebeul. Si i-a zis batranul : eu in pacat ma culc si in pacat ma scol.

37) Se spune despre avva Sisoie tebeul, ca dupa ce iese de la biserica, indata se repezea la chilia sa, pasind iute si asemanandu-se cu unul care fugea. Iar unii din cei ce-l vedeau ca facea aceasta, zieceau : drac are. Dar el facand lucrul lui Dumnezeu, nu lua aminte la cei ce vorbeau despre el.

38) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoie, zicand : ce voi face, avvo, ca am cazut ? I-a raspuns lui batranul : scoala-te iarasi. Zis-a fratele : m-am sculat si iarasi am cazut. Si a zis batranul : scoala-te iarasi si, iarasi. Deci a zis fratele : pana cand ? Zis-a batranul : pana ce vei fi apucat sau in bine, sau in cadere, caci cu ce se afla omul, cu aceea se si

duce din lumea aceasta.

39) Un frate l-a intrebat pe un batran, zicand : ce voi face, caci ma necajesc pentru rucodelie, iubind impletitura, dar nu pot sa o lucrez. Zis-a batranul : avva Sisoe zicea ca nu trebuie sa lucrăm lucrul care ne odihnește.

40) Zis-a avva Sisoe : caută-L pe Domnul și nu caută unde locuiește.

41) Zis-a iarasi : rusinea și netemerea, de multe ori aduce pacatul.

42) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : ce voi face ? Si acesta i-a raspuns : lucrul pe care il cauti, este tacerea multa și smerenia. Caci scris este : fericiti cei ce raman intru aceasta; așa poti să stai.

43) Zis-a avva Sisoe : fa-te defaimat și voia ta o leapada și te fa fara grija și vei avea odihna.

44) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : ce voi face pentru patimi ? Si i-a raspuns batranul : fiecare din noi se ispiteste de pofta sa (+).

(+) Iacov 1, 14.

45) Un frate l-a intrebat pe avva Sisoe, zicand : spune-mi vreun cuvânt. Iar el i-a zis : de ce mă silești să vorbesc în zădar ? Iată, ce vezi, fă.

46) S-a dus odata avva Avraam, ucenicul lui avva Sisoe la ascultare și câteva zile nu voia să-i slujească altcineva, zicand : oare voi lăsa alt om să-și facă obiceiul cu mine, în afara de fratele meu ? Si nu a primit pe nimeni până ce nu a venit ucenicul lui, suferind osteneala.

47) Se spunea despre avva Sisoe, că zicand el, a strigat un glas : o, ticalosie ! Si a zis lui ucenicul sau : ce ai, părinte ? I-a zis lui batranul : caut un om să vorbesc și nu găsesc.

48) A ieșit odata avva Sisoe din muntele lui avva Antonie, la muntele cel mai din afara al Tebaidei, locuind acolo. Si erau acolo meletieni, care locuiau în Calamona Arsenoitului. Unii, auzind că a ieșit la muntele cel mai din afara au dorit să-l vadă, dar ziceau : ce vom face, că în munte sunt meletieni ? Si știm că batranul nu se tulbură de dansii. Dar noi nu cumva vrand să ne întâlnim cu batranul, vom cădea în ispita ereticilor ? Si pentru că să nu se întâlnească cu ereticii, nu s-au dus să-l vadă pe batran.

49) Se spunea despre avva Sisoe că s-a bolnavit. Si zicand batranii lângă dansul, a grăit unora. Iar ei l-au întrebat : ce vezi, avvo ? Si le-a zis : vad pe unii că vin la mine și-i rog să mă lase puțin să mă pocăiesc. I-a zis lui unul din batrani : și de te vor lăsa, de acum poți să te folosești spre pocăinta ? I-a zis lui batranul : deși nu pot face, dar suspin în sufletul meu puțin și îmi este de ajuns.

50) Se spunea despre avva Sisoe că atunci când a venit la Clisma, s-a îmbolnavit. Si

sezand el cu ucenicul lui in chilie, bataie s-a facut in usa. Intelegand batranul, a zis lui Avraam, ucenicului sau : zi-i celui ce a batut in usa : eu Sisoe in munte, eu Sisoe pe harar (asternut). Iar el auzind, s-a facut nevazut.

51) A zis avva Sisoe tebeul, ucenicului sau : spune-mi ce vezi la mine si eu iti voi spune ce vad la tine. I-a zis lui ucenicul : tu esti bun la minte, dar aspru putin. I-a zis batranul : tu esti bun, dar molatic la minte.

52) Se spunea despre avva Sisoe tebeul, ca nu mananca paine. Si la praznicul Pastilor, i-au facut lui metanie fratii ca sa manance cu ei si raspunzand, le-a zis : una am sa fac : sau paine am sa mananc, sau cate bucate ati facut. Iar ei i-au zis : numai paine sa mananci. Iar el a facut asa.

PENTRU AVVA SILUAN

1) A venit odata avva Siluan si Zaharia, ucenicul lui, la o manastire; si i-au facut pe ei de au gustat putin mai inainte de a calatori. Apoi iesind ei, a gasit ucenicul lui apa pe cale si dorea sa bea. Si i-a zis lui batranul : Zahario, post este astazi. Iar el a zis : dar n-am mancat, parinte ? ! Zis-a batranul : ceea ce am mancat, era al dragostei; dar noi postul nostru sa-l tinem, fiule !

2) Tot acesta sezand odata cu fratii, s-a facut intru uimire si a cazut cu fata la pamant. Si dupa putin sculandu-se, plangea. L-au rugat fratii, zicand : ce ai, parinte ? Iar el tacea si plangea. Si silindu-l sa le spuna a zis : eu la judecata am vazut pe multi din neamul nostru, ca mergeau la munca si pe multi dintre mireni ca mergeau intru Imparatie. Si plangea batranul si nu voia sa iasa din chilie. Iar de era silit sa iasa din chilie, isi acoperea cu culionul fata, zicand : nu voiesc sa vad lumina aceasta vremelnica si care nu are nici un folos !

3) Altadata a intrat Zaharia, ucenicul lui si l-a aflat intru uimire si mainile lui la cer intinse si inchizind usa, a iesit. Venind pe la ceasul al saselea si al noualea, l-a aflat pe el in acelasi chip. Iar pe la ceasul al zecelea a batut in usa. Intrand, l-a aflat linistindu-se. Si i-a zis lui : ce iti este astazi, parinte ? Iar el a zis : m-am bolnavit, fiule. Atunci ucenicul, apucandu-i picioarele i-a zis : nu te voi lasa, de nu-mi vei spune ce-ai vazut ? Si i-a zis batranul : rapit am fost la cer, si am vazut slava lui Dumnezeu si acolo am stat pana acum iar acum am venit.

4) Sezand odata avva Siluan in muntele Sinai, s-a dus Zaharia, ucenicul lui la o ascultare si i-a zis batranului : sloboade apa si uda gradina. Iar el iesind, si-a acoperit fata cu culionul si numai picioarele i se vedeau. Deci a venit un frate la dansul in acel ceas si vazandu-l pe el de departe, a inteles ce a facut. Intrand fratele la dansul, i-a zis : spune-mi, avvo, pentru ce ti-ai acoperit fata cu culionul si asa udai gradina ? Iar batranul i-a raspuns : fiule, ca sa nu vada ochii mei pomii si sa se smulga mintea mea de la lucrarea ei prin dansii.

5) A venit un frate la avva Siluan in muntele Sinai si vazandu-i pe frati lucrand, i-a zis

batranului : nu lucrati mancarea cea pieritoare (+1), ca Maria partea cea buna si-a ales (+2). Zis-a batranul ucenicului sau : Zahario, da fratelui o carte si pune-l intr-o chilie, care nu are nimic. Cand a sosit ceasul al noualea, fratele lua seama la usa, daca vor trimite sa-l cheme ca sa manance. Iar dupa ce nu l-a chemat nimeni, sculandu-se a venit batranul si i-a zis : nu au mancat fratii astazi, avvo ? I-a raspuns lui batranul : da, au mancat. Si fratele a zis : pentru ce nu m-ati chemat ? I-a zis lui batranul : fiindca tu om duhovnicesc esti si nu ai trebuinta de mancarea aceasta. Iar noi trupesti fiind voim sa mancam si pentru aceasta lucrăm. Tu partea cea buna ti-ai ales (+2) citind toata ziua si nevrând sa mananci mancare trupeasca. Si daci a auzit acestea, fratele a facut metanie, zicand : iarta-ma avvo ! I-a zis lui batranul : negresit, trebuinta are si Maria de Marta, caci prin Marta se lauda si Maria.

(+1) Ioan VI, 27.

(+2) Luca X, 42.

6) Au intrebat odata unii pe avva Siluan, zicand : ce fel de vietuire ai facut, parinte, de ai dobandit intelepciunea aceasta ? Si i-a raspuns : niciodata n-am lasat in inima mea vreun cuget care intarata pe Dumnezeu.

7) Se spunea despre avva Siluan, ca a sezut in chilie pe ascuns, avand putin naut, si pana a mancat numai pe acela a facut lucru de o suta de site. Si a venit un om din Egipt, avand un magar incarcat cu paini si batand la chilia lui, le-a pus. Deci, luand batranul sitele, a incarcat magarul si l-a slobozit.

8) Se spunea despre avva Siluan, ca a iesit Zaharia, ucenicul lui, fara dansul; si luand pe frati, a mutat gardul gradinii si mai mare l-a facut. Afland batranul, si-a luat cojocelul sau si a iesit, zicand fratilor : rugati-va pentru mine ! Iar ei vazandu-l au cazut la picioarele lui, si au zis : spune-ne, parinte, ce este, ce ai ? Iar el a zis catre dansii : nu intru inaintea, nici se pogoara cojocelul de pe mine, pana ce nu vei aduce gardul la locul lui cel dintai. Iar ei au intors gardul si l-au facut asa cum a fost. Abia asa batranul s-a intors la chilia sa.

9) Zis-a avva Siluan : eu sunt rob si stapanul mi-a zis : lucreazi lucrul meu si eu te hranesc ! Dar de unde iau, nu cauta : ori am, ori fur, ori ma imprumut, tu nu cauta. Lucreaza numai si te hranesc. Deci, eu de lucrez, din plata mea maananc; iar de nu lucrez, milostenie mananc.

10) A zis iarasi : vai omului aceleuia, care are numele mai mare decat fapta !

11) A intrebat avva Moise pe avva Siluan, zicand : poate omul in fiecare zi sa puna inceput ? Si i-a raspuns batranul : de este lucrator, poate si in fiecare zi si in fiecare ceas sa puna inceput bun.

12) A spus cineva din parinti ca s-a intalnit odata oarecine cu avva Siluan si vazandu-i obrazul si trupul stralucind ca al unui inger, a cazut cu fata la pamant. Spunea, de asemenea, ca si altii au avut acest dar.

DIN EVERGHETINOS

13) Un frate l-a intrebat pe avva Siluan, zicand : ce voi face, avvo, cum voi castiga umilinta ? Ca sunt foarte ispitit de trandavire, de somn si de dormitare. Si cand ma scol din somn, ma lupt foarte la cantarea psalmilor si nu pot birui dormitarea, nici psalmi nu zic fara de glas. Si i-a raspuns lui batranul : fiule, a zice tu psalmii cu glas, intai este mandrie, caci ti se pare ca tu canti, iar fratele nu nu canta. Al doilea, iti impietreste inima si nu te lasi sa te umilesti. Deci, de voiesti umilinta, lasi cantarea. Si cand stai facandu-ti rugaciunile tale, sa caute mintea ta puterea stihului si sa socotesti ca stai inaintea lui Dumnezeu, a Celui ce incearca inimile si rarunchii (+1). Iar cand te scoli din somn, mai inainte de toate, slaveasca gura ta pe Dumnezeu; apoi citeste Crezul si Tatal nostru. Dupa aceea, incepe-ti canonul tau, incet, suspinand si aducandu-ti aminte de pacatele tale si de chinul in care va sa te muncesti. Zis-a fratele : eu, avvo, de cand m-am calugarit, slujba canonului si ceasurile, dupa randuiala celor 8 glasuri le cant. A raspuns batranul : pentru aceasta umilinta si plansul fuge de la tine. Pune in minte pe parintii cei mari, cum ei nefiind slujitori bisericesci si nici glasuri si nici tropare stiind, fara numai putini psalmi, ca niste luminatori in lume ati stralucit; precum au fost avva Pavel cel prost si avva Pamvo si avva Apolo si ceilalti purtatori de Dumnezeu parinti, care si morti au inviat si mari puteri au facut si stapanirea cea asupra dracilor au primit-o. Nu cu cantari, tropare si glasuri, ci cu rugaciunea cea cu inima zdrobita si cu post, prin care si frica lui Dumnezeu in inima creste necontenit si plansul se intareste, si de tot pacatul curateste pe om iar mintea mai alba decat zapada o face. Apoi cantarea, pe multi la cele mai de jos ale pamantului i-a pogorit, nu numai mireni, ci si preoti, fiindca i-au mostenit si in curvie si in alte patimi de rusine i-au prapastuit. Deci cantarea este a mirenilor. Pentru aceasta si norodul se adauga prin biserici. Pune inainte, fiule, cate cete sunt in Cer si nu este scris despre vreuna dintre ele, ca cu cele opt glasuri canta; ci o ceata canta neincetat, Aliluia ! Alta : Sfant, Sfant, Sfant, Domnul Savaot (+2), alta : bine este cuvantata slava Domnului din locul si din casa Sa (+3). Tu dar, fiule, urmeaza parintilor, de voiesti sa castigi umilinta in vremea rugaciunii, pazind mintea, pe cat poti, neraspandita. Iubeste smerenia lui Hristos si oriunde mergi, nu te arata istet si dascal, ci ca un prost si ucenic, si Dumnezeu iti va da umilinta!

(+1) Psalm VII, 10.

(+2) Isaia VI, 3.

(+3) Iezechil III, 12.

PENTRU AVVA SIMON

1) A venit odata un stapan sa-l vada pe avva Simon. Iar el auzind, si-a luat braul si s-a dus la un finic sa-l curete. Acela, venind a strigat : batrane, unde este pustnicul ? Iar el a zis : nu este aici pustnic. Si auzind s-a dus.

2) Altadata iarasi a venit alt stapan sa-l vada pe avva Simon si apucand inainte clericii, i-au spus : avvo, gateste-te, ca acela auzind despre tine, vine sa-l blagoslovesti ! Iar el a zis : da, ma gatesc. Deci, imbracandu-se cu un chentonion (un fel de haina) al lui si luand paine si branza in mainile sale, sculandu-se, a sezut, mancand in poarta. Venind stapanul

cu parada lui si vazandu-l,nu l-a bagat in seama, zicand : acesta este pustnicul despre care am auzit ? Si indata s-au intors de acolo.

PENTRU AVVA SOSIPATRU

L-a rugat cineva pe avva Sosipatru, zicand : da-mi vreo porunca, avvo si o voi pazi ! Iar el i-a zis : sa nu intre femeie in chilia ta, sa nu citesti carti care se numesc apocrife, adica ascunse si sa nu cercetezi pentru chipul lui Dumnezeu in om. Ca aceasta nu este eres, ci prostie. Caci cu neputinta este a fi priceput lucrul acesta de toata zidirea.

PENTRU AVVA SARMATA

1) Zis-a avva Sarmata : prefer mai bine un om care a pacatuit si stie ca a pacatuit si se pocaieste, decat un om care nu a pacatuit si se crede ca este drept.

2) Se spunea despre avva Sarmata, ca de multe ori lua patruzeci de zile, cu sfatul lui avva Pimen si ca o nimica se implineau zilele inaintea lui. Deci, a venit avva Pimen la dansul si i-a zis : spune-mi, ce-ai vazut, facand atata osteneala ? Iar el a zis catre dansul : nimic mai mult. I-a zis lui avva Pimen : nu te las, de nu-mi vei spune. Si i-a raspuns : una numai am aflat, ca de voi zice somnului, du-te, se duce si de-i voi zice, vino, vine.

3) Un frate l-a intrebat pe avva Sarmata, zicand : gandurile imi zic : nu lucra ci mananca si bea si dormi. I-a zis lui batranul : cand iti este foame, mananca, cand iti este sete, bea; cand iti este somn, dormi ! Un alt batran, din intamplare a venit la fratele si i-a spus lui fratele cele spuse de avva Sarmata. Deci, i-a zis lui batranul : asa ti-a zis avva Sarmata ? Cand iti este foame tare si iti va fi sete, incat sa nu mai poti rabda, mananca si bea; si cand vei priveghea foarte mult si dormitezi, dormi. Aceasta este ceea ce ti-a zis tie batranul.

4) L-a intrebat iarasi acelasi frate pe avva Sarmata, zicand : imi zic gandurile, du-te afara, mergi la frati ! Si i-a zis batranul : sa nu le asculti, ci sa zici : iata, te-am ascultat o data dar acum nu mai pot sa te ascult.

PENTRU AVVA SERAPION

1) A venit odata avva Serapion, trecand printr-un sat si i-a zis ei : gatit-ai patul ? Ea a zis : da, avvo ! A incheiat batranul : asteapta-ma deseara, ca voi veni la tine si am sa petrec noaptea aceasta aproape de tine. Iar ea raspunzand, a zis : bine, avvo ! Si s-a gatit si a asternut patul si l-a asteptat pe batran cu cele de trebuinta. Iar dupa ce s-a facut seara, a venit batranul la dansa, nimic aducand si intrand in chilie, i-a zis ei : gatit-ai patul ? Ea a zis : da, avvo. Incuind usa i-a zis ei : asteapta putin, fiindca avem pravila, pana ce o voi face ! Si a inceput batranul slujba. Si incepand psaltirea, la fiecare psalm facea rugaciunea, rugandu-se lui Dumnezeu pentru dansa ca sa se pocaiasca si sa se mantuiasca. Deci l-a ascultat Dumnezeu; si sta femeia tremurand si rugandu-se aproape de batranul. Daca a ispravit batranul toata Psaltirea, ea a cazut la pamant. Iar batranul incepand Apostolul, a citit mult dintr-insul. Si asa si-a implinit slujba. Deci, umilindu-se

ea si intelegand ca nu pentru pacat a venit la dansa, ci ca sa-i mantuiasca sufletul, a cazut in fata lui zicand : fie-ti mila avvo, si povatuieste-ma, unde pot placea lui Dumnezeu. Atunci batranul a povatuit-o pe dansa la o manastire de fecioare si a dat-o la stareta, zicand : ia pe sora aceasta, si nu-i pune ei jug sau porunca, ca celorlalte surori; ci orice voieste da-i ei si cum voieste da-i voie sa umbie ! Si dupa ce a facut putine zile, a zis : eu sunt o pacatoasa si voiesc la 2 zile sa mananc. Si dupa putine zile a zis : eu multe pacate am si voiesc la 4 zile sa mananc. Dupa alte putine zile s-a rugat staretei zicand : fiindca mult am mahnit pe Dumnezeu cu faradelegile mele, te rog, pune-ma intr-o chilie si o astupa, si pe o gaura da-mi putina paine si rucodelie. Si i-a facut ei stareta asa. Asa i-a placut lui Dumnezeu in cealalta vreme a vietii sale.

PENTRU AVVA SERAPION

2) Un frate l-a rugat pe avva Serapion, zicand : spune-mi vreun cuvânt ! I-a zis lui batranul : ce pot sa-ti zic ? Ca ai luat ale vaduvelor si ale sarmanilor, si le-ai pus in fereastra aceasta ? Caci a vazut-o plina de carti.

3) Zis-a avva Serapion ca precum ostasii imparatului nu pot (+), stand inaintea lui, sa caute de-a dreapta sau de-a stanga, tot asa si omul, daca sta inaintea lui Dumnezeu, si ia aminte inaintea Lui cu frica in tot ceasul, nimic dintr-ale vrajmasului nu pot sa-l ingrozeasca.

(+) La altele, nu indraznesc.

4) A venit un frate la avva Serapion si-l indemna pe el batranul sa faca rugaciune dupa obicei. Iar el pacatos pe sine numindu-se si nevrednic de chipul calugaresc, nu se pleca. A voit inca si picioarele lui sa le spele. Si aceste cuvinte zicand, nu a suferit. Si l-a facut de a gustat. A inceput inca si batranul a manca, si-l sfatuia pe el zicand : fiule, de voiesti sa te folosesti, rabda in chilia ta si ia aminte de tine si de rucodelia ta ! Ca nu-ti aduce atata folos sa iesi afara, cat a sedea inauntru. Iar el acestea auzind, s-a amarat si s-a schimbat la fata, incat nimic n-a putut sa fie tainuit de batranul. Deci i-a zis lui avva Serapion : pana acum ziceai ca esti pacatos si te ocarai pe tine, cum ca esti nevrednic sa traiesti. Si fiindca cu dragoste te-am pomenit, atata te-ai salvaticit. Deci de voiesti sa fii smerit, cele ce ti se aduc asupra-ti de la altii, invata-te sa le suferi vitejeste si nu tine la tine cuvinte desarte. Acestea auzind fratele, a facut metanie batranului. Si mult folosindu-se, s-a dus.

PENTRU ALT SERAPION. DE LA PALLADIE

Era un barbat egiptean anume Serapion, cu porecla Sidonie, fiindca niciodata alta haina nu purta, decat un sindon, adica o haina care asa se numeste. Acesta la toata fapta buna iscusindu-se desavarsit, cu neagoniseala mai pe toti i-a intrecut. Pentru care nici a se linisti in chilie n-a putut ca sa nu se smulga cu mintea, sau sa aiba ceva al sau; ci umbland, si hrana din toate zilele de la cei ce s-ar fi intamplat luand, asa isi petrecea viata, nimic avand, decat sindonul, pe care-p purta. Acesta, printr-un pustnic cunoscut, s-a vandut pe sine, intr-o cetate, la un mascarici ce era elin, pe douazeci de galbeni, pe care si luandu-i de la pustnic, ii pastra la sine. Deci, era slujind mascariciului, femeii lui si

casei, cu mare silinta si cu indemanare, mancand numai paine si apa, neoprindu-se cu mintea si de multe ori si cu gura din citirea dumnezeiestilor Scripturi. Deci, petrecand cu dansii vreme indelungata si cand era vreme vorbindu-le despre crestinatate, intai pe mascarici l-a umilit, apoi pe femeie, dupa aceea, toata casa lui. Si botezandu-se ei, s-au departat de a mai juca la club. Dupa ce au venit la viata cea placuta lui Dumnezeu, foarte se cucerniceau de barbat. Si ii zicea lui : vino, frate, sa te slobozim, fiindca tu dn robie urata ne-ai slobozit pe noi ! Atunci le-a zis lor : fiindca a lucrat Dumnezeuul meu si voi impreuna ati lucrat si s-a mantuit prin mine sufletul vostru, de acum va voi descoperi voua taina. Eu fiind pustnic slobod, de neam egiptean, fiindu-mi mila de voi, care petreceti in multa ratacire, m-am vandut pe mine voua, ca voi slobozindu-va din mari pacate, sa va mantuiti. Deci, de vreme ce ceea ce am voit a facut Dumnezeu, ma voi duce, ca si altora sa ajut. Acestea zicand, le-a dat lor aurul. Iar ei nu voiau sa-l ia. Si il indemnau pe el sa dea saracilor aurul, zicand : arvuna de mantuire ni s-a facut noua. Iar el le-a zis : voi dati-l fiindca al vostru este. Ca eu bani straini nu daruiesc saracilor. Iar ei luand aurul, il rugau sa ramana cu dansii, incredintandu-l, ca asemeni unui parinte il vor avea de acum inainte si stapan al sufletului lor. Iar dupa ce l-au rugat mult si n-au putut sa-l lamureasca, il poftteau macar in fiecare an sa-i cerceteze. Deci, luandu-si ziua buna de la dansii fericitul, s-a dus de acolo in Lacedemonia si afland pe cineva din cei dintai ai cetatii ca este maniheu de credinta, impreuna cu toata casa lui, iar la cealalta este barbat imbunatatit si evlavios, la acesta iarasi in alt fel s-a vandut pe sine. Si in vreme de doi ani, departandu-l de eres pe dansul si pe toata casa lui, i-a adus la biserica. Apoi lasandu-i si pe acestia, inconjura lumea, facand bine oamenilor pe cat putea. **PENTRU AVVA SERIN**

1) Se spunea despre avva Serin ca mult lucra si doi posmagi manca de-a pururea. Si venind la dansul avva Iosif, insotitul lui, (ca si el era mare nevoitor) i-a zis : in chilie imi pazesc fapta mea, iar daca ies afara, fac pogorare cu fratii. I-a zis lui avva Serin : nu este aceasta mare fapta buna cand in chilie pazesti randuiala ta, ci mai vartos cand iesi din chilia ta.

2) Zis-a avva Serin : mi-am facut vremea mea, secerand, cosind, impletind si cu toate acestea, de nu m-ar fi saturat mana lui Dumnezeu, nu puteam sa ma satur.

PENTRU AVVA SPIRIDON

1) Despre avva Spiridon se spunea ca atata cuviosie avea pastorul acesta, incat s-a invrednicit si sa se faca pastor de oameni. Caci a primit acesta ca raspundere episcopia uneia din cetatile Ciprului, anume Trimitunda. Pentru netrufia cea multa, aproape de episcopie, pastea si oile. Iar la miezul noptii, talharii la stana oilor pe furis, se sileau sa fure din oi, dar Dumnezeu, Cel ce pazeste pe pastor si pe oi le pazea. Caci talharii de putere nevazuta fiind tinuti, langa stana erau legati. Cand s-au revarsat zorile, pastorul a venit la oi si dupa ce i-a gasit cu mainile legate inapoi, a cunoscut ceea ce s-a facut; si rugandu-se lui Dumnezeu, i-a dezlegat pe talhari. Dupa ce mult i-a sfatuit si i-a invatat, ca sa se sileasca mai bine sa traiasca din osteneli drepte iar nu din strambatate, daruindu-le un berbec, i-a slobozit si glumind le-a zis : ca sa nu va aratati ca in zadar ati privegheat !

2) Se spunea iarasi, ca avea o fiica fecioara, evlavioasa ca tatal sau, anume Irina. Acesteia, un cunoscut i-a pus zalog un odor de mult pret. Iar ea, pentru mai buna pastrare, l-a ascuns in pamant. Si peste putin s-a dus din viata. Deci, a venit dupa catava vreme cel ce a pus zalog si neafland-o pe fecioara, l-a apucat pe tatal ei, pe avva Spiridon, uneori tragandu-l iar alteori rugandu-l. Dar fiindca ii era jale batranului de paguba celui ce pusese zalogul, venind la mormantui fiicei sale, se ruga lui Dumnezeu ca inainte de vreme sa-i arate lui invierea cea fagaduita. Si, cu adevarat nu a gresit din nadejde, caci vie iarasi s-a aratat fecioara tatatui sau si locul insemnandu-l unde era ascuns odorul, s-a dus pristavindu-se. Si luand zalogul batranul, l-a dat celui al cui a fost.

PENTRU AVVA SAIO

1) Se spunea despre avva Saio si despre avva Mue, ca au petrecut unul cu altul. Si avea multa ascultare avva Saio, dar era aspru foarte. Lui ii zicea batranul, ispitindu-l : du-te si fura ! Si se ducea si fura de la frati pentru ascultare si multumind Domnului pentru toate. Iar batranul lua lucrurile si le da pe ascuns. O data calatorind ei, a slabit si l-a lasat pe el avva zdrobit. Si venind au zis fratilor : duceti-va si aduceti-l pe Saio caci zace zdrobit ! Si ducandu-se l-au adus.

PENTRU MAICA SARA

1) Povestitu-s-a despre maica Sara, ca a rabdat treisprezece ani, fiind luptata tare de dracul curviei si niciodata nu s-a rugat sa se departeze razboiul de la dansa, ci mai vartos zicea : Dumnezeule, da-mi putere !

2) Au napadit odata asupra ei mai tare, acelasi duh al curviei, punandu-i in minte desertaciunile lumii. Iar ea, slabind de frica lui Dumnezeu si de nevointa, s-a suit intr-o zi in chilioara ei, sa se roage. Si i s-a aratat ei cu trup duhul curviei si i-a zis : tu m-ai biruit, Saro ! Iar ea a zis : nu te-am biruit eu, ci Stapanul meu, Hristos !

3) Se spunea despre dansa ca deasupra raului a petrecut, locuind saizeci de ani si nu s-a aplecat sa-l vada.

4) Altadata au venit la dansa doi batrani pustnici mari, din partile Pilusiului. Si cand mergeau, ziceau intre ei : sa smerim pe batrana aceasta ! Si i-au zis : vezi sa nu se inalte cugetul tau si sa zici, iata pustnicii vin la mine care sunt o femeie. Le-a zis lor maica Sara : adevarat, cu firea sunt femeie, dar nu cu mintea.

5) A zis maica Sara : de ma voi ruga lui Dumnezeu ca toti oamenii sa aiba veste catre mine, ma voi afla cerand iertare la usa fiecaruia; ci mai bine ma voi ruga ca inima mea sa fie curata cu toti.

6) A zis iarasi : pun piciorul meu pe scara sa ma sui si pun moartea inaintea ochilor mei, mai inainte de a ma sui pe scara.

7) A zis iarasi : bine este si pentru oameni a face milostenie; ca desi este pentru placerea

oamenilor, dar vine spre placerea lui Dumnezeu.

8) Venit-au odata niste schiteni la maica Sara, iar ea le-a pus lor inainte un paner cu poame. Ei lasand cele bune, mancau cele putrede. Si le-a zis lor : adevarat, schiteni sunteti !

9) A trimis maica Sara la avva Pafnutie, zicand : lucrul lui Dumnezeu ai facut ca ai lasat sa se necinsteasca fratele tau ? Si a zis batranul : ca cel ce fac lucrul lui Dumnezeu, treaba nu am cu nimeni.

PENTRU MAICA SINGLITICHIA

1) Zis-a maica Singlitichia : lupta si osteneala multa este celor ce se apropie de Dumnezeu la inceput si dupa aceea bucurie negraita. Ca precum cei ce vor sa alate foc, intai se afuma si lacrimoaza si asa dovedesc lucrul ce-l cauta. Pentru ca se zicea : Dumnezeul nostru este foc mistuitor (+). Asa trebuie si noi cu noi : sa atam focul cu lacrimi si cu osteneali.

(+) Evr. XII, 29.

2) Zis-a iarasi : trebuie noi cei ce am ales cinul acesta, sa tinem curatenia cea desavarsita. Caci si la mireni se pare ca se petrece in curatenie, dar este impreuna cu ea si necuratenia fiindca cu toate celelalte simtiri pacatuiesc : caci vad fara de cuviinta si rad fara de randuiala.

3) Zis-a iarast : precum veninul fiarelor celor otravitoare il gonesc doftoriile cele mai iuti, la fel si cugetul cel spurcat, rugaciunea eu postul il goneste.

4) Zis-a iarasi : sa nu te amageasca desfatara mirenilor celor bogati, ca si cum ar avea ceva de folos pentru dulceata cea desarta. Ei cinstesc mestesugul facerii bucatelor, iar tu, cu postul, prin cele proaste, covarsesti indestularea bucatelor acelora. Ca se zice : sufletul in desfatara fiind, batjocoreste fagurii (+). Nu te satura cu paine si nu vei pofiti vin.

(+) Pild. 27, 7.

5) Intrebata a fost fericita Singlitichia de este lucru bun desavarsit neagoniseala. Iar ea a zis : desavarsita la cei ce o rabda; ca cei ce rabda aceasta, necaz adevarat au cu trupul, dar odihna cu sufletul. Caci precum hainele cele vartoase, calcandu-se si cu sila facandu-se se spala, asa si sufletul cel tare, prin saracia cea de buna voie, mai mult se intareste.

6) Zis-a iarasi : de esti in viata de obste, nu schimba locul, caci te vei vatama mult. Asa precum pasarea sculandu-se de pe oua, le lasa reci si se strica, si calugarul, sau fecioara, saraceste si moare in credinta, umbland din loc in loc.

7) Zis-a iarasi : multe sunt viclesugurile diavolului. Prin saracie nu a clintit sufletul ? Bogatia ii aduce ca amagire. Prin ocari si defaimari nu a putut ? Laude si slava pune

inainte. Prin sanatate biruit fiind, bolnav face trupul. Cu desmierdarile neputand sa-l amageasca, prin ostenelele cele fara voie incearca sa faca surprerea. Caci anumite boli prea grele cerand de la Dumnezeu si prin acestea slabind, tulbura dragostea cea catre Dumnezeu. Dar se sdobeste trupul cu friguri cumplite si patimeste de sete neastamparata. Daca pacatos fiind, suferi acestea, adu-ti aminte si de munca cea viitoare si de locul cel vesnic si de pedepsele cele vesnice si nu vei slabi catre cele de aici. Bucura-te, ca te-a cercetat Dumnezeu. Si cuvantul acela de lauda sa-l ai pe limba : certand, m-a certat Dumnezeu si mortii nu m-a dat (+1). Fier erai dar prin foc lepezi rugina. Iar daca si drept fiind, te imbolnavesti de la cele mari, la cele mai mari sporesti. Aur esti, dar prin foc mai lamurit te faci. Ti s-a dat inger trupului ? (+2) Veseleste-te, si vezi cui te-ai facut asemenea ? Ca de partea lui Pavel te-ai invrednicit. Prin fierbinteala te ispitesti ?, Prin raceala te pedepsesti ? Dar zice Scriptura : trecut-am prin foc si prin apa si ne-ai scos pe noi (+3) . Ai castigat-o pe cea dintai ? Asteapt-o si pe cea de-a doua. Lucrand fapta cea buna, striga graiurile sfantului care zice : sarac si cu durere sunt eu (+4). Desavarsit te vei face prin aceste doua necazuri. Caci zice : intru necaz m-ai desfatat (+5). Cu aceste deprinderi sa ne iscusim sufletele, ca-l vedem pe vrajmasul inaintea ochilor.

(+1) Psalm. 117, 18, 19.

(+2) Corint, XII, 7.

(+3) Psalm. 78, 33.

(+4) Pild. 27, 7.

(+5) Psalm. IV, 1.

8) Zis-a iarasi : daca ne bucura boala, sa nu ne mahnim, ca si cum pentru boala si hrana trupului nu putem sa cantam cu glas. Toate acestea se faceau de noi, spre surprerea poftelor. Caci si postul si culcarea pe jos pentru dezmiardari ni s-au legiuit noua. Deci, daca boala pe acestea le-a stricat, de prisos este cuvantul. Caci aceasta este nevointa cea mare : a rabda in boli si laude de multumita a inalta lui Dumnezeu.

9) Zis-a iarasi : cand vei posti, nu pricinui boala. Ca si cei ce nu postesc, in aceleasi boli de multe ori au cazut. Ai inceput binele ? Nu te opri, zaticnindu-te vrajmasul. Caci el cu rabdarea ne surpa. Si cei ce incep a calatori pe mare, intai nimeresc un vant bun. Dupa ce intind panzele, iarasi intampina vant prielnic. Dar corabiile pentru ce le-a cazut asupra, nu desarta corabia, ci putin linistindu-se sau si luptandu-se cu furtuna, iarasi fac calatoria pe mare. Asa si noi, vant potrivnic cazand asupra noastra, in loc de panza intinzand crucea, fara frica sa savarsesti calatoria.

10) Zis-a iarasi : cei ce aduna bogatia aceasta simtita din ostenele si primejdii ale marii, dupa ce multe au castigat, pe cele mai multe poftesc si pe cele ce sunt de fata intru nimic le socotesc, si la cele ce nu sunt de fata se intind. Iar noi, din cele pe care le cautam, nimic avand, nimic nu voim sa castigam pentru frica lui Dumnezeu.

11) Zis-a iarasi : urmeaza vamesului, ca nu impreuna cu fariseul sa te osandesti. Blandetele lui Moise alege-le, pentru ca inima ta care este vartoasa, in izvoare de apa sa o prefaci.

12) Zis-a iarasi : primejdios este sa invete cel ce nu a trecut prin viata cea lucratoare. Caci precum de va avea cineva o casa putreda, primind straini, ii va vatama cu caderea casei, asa si acestia, nezidindu-se pe sine mai inainte si pe cei ce s-au apropiat de dansii ii vor prapadi. Fiindca cu cuvintele i-au chemat spre mantuire, iar cu rautatea naravului au facut strambatate celor ce le-au urmat.

13) Zis-a iarasi : bine este a nu te mania. Iar daca se va intampla, nici o parte din zi sa nu ti se lase spre patima, zicand : sa nu apuna soarele (+); dar tu sa astepti pana ce toata vremea ta apune. De ce urasti pe omul care te-a mahnit ? Nu este el cel ce ti-a facut strambatate, ci diavolul. Uraste boala, iar nu pe cel ce boaleste !

(+) Efeseni IV 26.

14) Zis-a iarasi : pre cat sporesc nevoitorii, pe atat intampina mai mare luptator impotriva.

15) Zis-a iarasi : si de la vrajmasul este nevointa intinsa. Ca ucenicii lui fac aceasta. Deci, cum voi deosebi nevointa cea dumnezeiasca si imparateasca, de cea tiraneasca si diavoleasca ? Aratat este, ca din masura cea potrivita. Toata vremea ta sa-ti fie o regula a postului. Sa nu postesti patru, sau cinci zile si in cealalta sa deslegi cu multime de mancari. Ca pretutindeni, trecerea masurii este facatoare de stricaciune. Tanar fiind si sanatos, posteste : ca vor veni batranetile cu slabiciune. Deci, pana cand poti, pune in jitnita hrana, ca atunci cand nu vei mai putea, sa afli odihna.

16) Zis-a iarasi : cand suntem in viata de obste, sa alegem ascultarea mai mult decat nevointa. Ca aceasta invata trecerea cu vederea, iar aceea invata smerita cugtare.

17) Zis-a iarasi : trebuie ca noi cu dreapta socoteala sa ocarmuim sufletul; si cand suntem in viata de obste, sa nu cautam cele ale noastre (+), nici sa nu sorbim socotelile noastre, ci sa ne supunem celui care este parinte dupa credinta.

(+) 1. Corint. X, 24.

18) Zis-a iarasi : scris este, fiti intelepti ca serpii si blanzi ca porumbeii (+). Caci a fi intelepti ca serpii, a zis, inseamna sa nu se tainuiasca de catre noi pornirile si mestesugirile diavolului. Cel asemenea din cel asemenea, degraba se cunoaste; iar blandetea porumbului arata curatenia lucrarii.

(+) Mat. X, 16.

INCEPUTUL SLOVEI T

PENTRU AVVA TITHOE

1) Se spunea despre avva Tithoe, ca de nu-si lasa in jos degraba mainile, cand sta la rugaciune si se rapea mintea lui in sus. Deci de se intampla ca fratii sa se roage impreuna cu el, se silea degraba sa-si lase mainile in jos, ca sa nu i se rapeasca mintea si sa zaboveasca.

2) Zis-a avva Tithoe, ca instrainare este a-si stapani omul gura sa.

3) Un frate l-a intrebat pe avva Tithoe : cum voi pazi inima mea ? Si i-a zis lui batranul : cum vom pazi inima noastra, fiind deschisa limba noastra si pantecele ?

4) Spunea avva Matoe despre avva Tithoe, ca nu gaseste vreun om care sa-si deschida gura sa cu vreun lucru asupra lui. Ci precum aurul cel lucrat sta in cumpana, asa si avva Tithoe.

5) Sezand odata avva Tithoe la Clisma, gandind si socotind, i-a zis ucenicului sau : sloboade apa la finici, fiule ! Iar acela i-a zis : sintem la Clisma, avvo. Zis-a batranul : la Clisma ce fac ? Du-ma iarasi la munte.

6) Sezand odata avva Tithoe, un frate se afla aproape de dansul; si nestiind, a suspinat. Si n-a socotit ca a fost fratele aproape de dansul, (ca era intru uimire). Si facand metanie, a zis : iarta-ma frate, ca inca nu m-am facut calugar. Iata am suspinat inaintea ta.

7) Un frate l-a intrebat pe avva Tithoe, zicand : care este calea care duce la smerenie ? Zis-a batranul : calea smereniei aceasta este : infranarea si rugaciunea si a te avea pe tine dedesubtul a toata zidirea.

PENTRU AVVA TIMOTEI

1) Intrebat-a avva Timotei preotul pe avva Pimen, zicand : este femeie in Egipt, care curveste si plata ei o da milostenie. Si a zis avva Pimen : nu ramane in curvie, caci se vede intr-insa roada credintei. Si s-a intamplat de a venit mama preotului Timotei la dansul. Si a intrebat-o pe ea, zicand : acea femeie a ramas curvind ? Iar ea a zis : da si si-a mai adaos ibovnici, dar inca si la milostenie. Si a vestit avva Timotei lui avva Pimen. Iar el a zis : nu ramane in curvie. Venind iarasi mama lui avva Timotei, i-a spus : stii ca stricata aceea cauta sa vina cu mine, ca sa te rogi pentru dansa si eu n-am primit-o. Iar el auzind, i-a spus lui avva Pimen. I-a raspuns avva Pimen : mai vartos tu te du si te intalneste cu dansa. Si s-a dus avva Timotei si s-a intalnit cu dansa. Iar ea vazandu-l si auzind de la el cuvantul lui Dumnezeu, s-a umilit si a plans, zicand : eu de astazi inainte ma lipesc de Dumnezeu si nu voi mai curvi. Si indata intrand intr-o manastire, a placut lui Dumnezeu.

DE LA PALADIE

2) In Tavenia este o manastire de maici ca de patru sute, de cealalta parte a barbatilor, in care era o fecioara, care pentru Hristos sa prefacea ca este nebuna, anume Isidora, smerindu-se si defaimandu-se. Pentru aceasta intratat se ingretosau toate surorile incat

nici macar nu mancau cu dansa. Si acest lucru cu bucurie l-a primit fecioara. Si era fapta cea buna a ei in manastire foarte folositoare caci toata slujba o facea; tuturor ca o roaba supunandu-le, la toata biruiunta lor si cu toata blandetea. Asadar, era fecioara ca un burete al soborului, precum Dumnezeu a zis : cel ce vointe sa fie mare, sa fie tuturor sluga (+1). Si oricui i se pare ca este intelept, nebun sa se faca (+2). Chipul calugaresc al celorlalte era tunderea, fiindca avea culionul pe cap. Iar aceasta cu o carpa legandu-si capul facea slujba. Dar nici una din cele patru sute, nu a vazut-o mancand vreodata, nici bucatia de paine luand, ci faramiturile meselor cu buretele adunandu-le si oalele spalandu-le, cu acestea se indetula, niciodata incaltandu-se. N-a ocarat niciodata pe nimeni, n-a carut, n-a grait grai mic sau mare, macar ca era ocarata si imboldita si blesteme primea si multora le era urata. Pentru aceasta prea cuvioasa a venit un inger la sfantul Pitirun, barbat preaiscusit si pustnic imbunatatit si i-a zis : de ce cugeti inalt pentru ispravile tale, ca un cucernic si care sezi intr-acest loc ? Vrei sa vezi femeie mai cucernica decat tine ? Du-te la manastirea de maici a tavenisiotilor si vei afla acolo o fecioara, care are diadema pe cap ! Aceea este mai buna decat tine. Caci cu atata gloata luptandu-se si in felurite chinuri tuturor robind, niciodata nu si-a lasat mintea ca sa se departeze de Dumnezeu, macar ca toate se ingretoseaza de dansa. Iar tu sezand aici, cetatile cu mintea le nalucesti, cel ce niciodata n-ai vazut lume. Deci sculandu-se marele Pitirun, a venit la Tavene si se ruga parintilor sa treaca la manastirea maicilor. Deci, ca pe unul ce era parinte cinstit si in nevointa imbatranit, cu indrazneala l-au bagat inautru, dupa ce a trecut raul. Si dupa ce s-au rugat ei lui Dumnezeu, a cerut marele Pitirun sa vada la fata toate fecioarele. Toate venind la mijloc, aceea nu se arata. Le-a zis lor Pitirun : aduceti-mi-le pe toate ! Iar ele zicand ca au venit toate, le-a zis lor : lipseste una, pe care mi-a aratat-o ingerul. I-au zis lui : una avem la bucatarie si este nebuna. Zis-a marele Pitirun : aduceti-o si pe aceea si lasati-o sa o vad ! Iar ea nu s-a supus, simtind pricina. (Ca poate i s-a descoperit si ei). Deci o tarau cu de-a sila, ducand-o si zicand : sfantul Pitirun vointe sa te vada (ca era renumit acesta). Dupa ce au adus-o, a vazut marele Pitirun fata ei si carpa care era pe cap si pe frunte. Si cazand la picioarele ei, i-a zis : bpagosloveste-ma, maica ! Cazand si ea pa picioarele lui, zicea : blagosloveste-ma, tu, bunul meu parinte ! Si vazand aceasta, toate s-au spaimantat, zicand lui : avvo, nu te face de ocar, ca este nebuna. Le-a zis lor tuturor sfantul : voi sunteti nebune; iar aceasta este mai buna si decat mine. Este Amma, adica maica duhovniceasca. Si ma rog lui Dumnezeu, sa ma aflu vrednic cu dansa in ziua judecatii. Acestea auzind, au cazut la dansul toate plangand si marturisindu-se, cu ce feluri de chinuri o mahneau pe sfanta aceasta. Si una zicea : eu de-a pururea o ocaram. Alta : eu de chipul ei cei smerit radeam. Si alta : eu laturile strachinilor de multe ori deasupra ei le varsam. Alta iarasi : eu am batut-o. Si alta : eu pumni i-am dat. Alta : eu mustar de multe ori in nas i-am pus. In scurt, toate felurile de ocari le-au vestit ca au facut asupra ei. Deci, primind marturisirea lor sfantul Pitirun si rugandu-se pentru dansle impreuna cu ea si mult rugand pe cinstita lui Hristos roaba, sa se roage pentru dansul, asa a iesit. Iar acea cinstita de Dumnezeu si cuvioasa, de toate fiind foarte respectata si slavita, nesuferind slava si cinstea cea de la toata fratimea si indreptarile fiecareia, peste putine zile a iesit din manastire. Dar unde s-a dus, sau unde s-a ascuns, sau unde s-a savarsit, nimeni nu a cunoscut.

(+1) Mat. XX, 27. Marcu X, 44.

(+2) Corint. III, 18.

INCEPUTUL SLOVEI Y

PENTRU AVVA YPEREHIE

- 1) Zis-a avva Yperehie : precum leul este infricosator magarilor salbatici, asa este si calugarul cel iscusit gandurilor poftei.
- 2) Zis-a iarasi : postul este frau calugarului asupra pacatului. Cel ce il lepada cal turbat dupa partea femeiasca se afla.
- 3) Zis-a iarasi : calugarul cel ce nu-si stapaneste limba in vremea maniei, nici patimile nu-si va stapani.
- 4) Zis-a iarasi : bine este sa mananci carne si sa bei vin, decat sa mananci cu clevetirile carnuri de frati.
- 5) Zis-a iarasi : soptind, sarpele, a scos pe Eva din rai. Asemenea acestuia si cel ce cleveteste pe aproapele. Caci sufletui celui ce-l aude, il prapadeste iar pe al sau nu-l mantuieste.
- 6) Zis-a iarasi : comoara este calugarului neaverea cea de buna voie. Fa, frate, comoara in ceruri, caci fara sfarsit sunt veacurile odihnei.
- 7) Zis-a iarasi : aducerea ta aminte totdeauna sa-ti fie pentru Imparatia Cerurilor si degraba o vei mosteni.
- 8) Zis-a iarasi : odor scump este calugarului ascultarea. Cel ce a castigat-o va fi ascultat de Domnul si cu indrazneala va sta inaintea Celui rastignit. Ca Domnul Cel ce S-a rastignit, ascultatar S-a facut pana la moarte. (+)

(+) Filipeni, II 8.

INCEPUTUL SLOVEI F

PENTRU AVVA FOCA

1) Zis-a avva Foca, din chinovia lui avva Teognie celui dintai ierusalimeanul : sezand eu in Schit, a venit un avva, anume Iacov, mai tanar, la chilia. avand si tata trupesc si duhovnicesc. Dar au chiliile doua biserici, una a pravoslavnicilor, unde se si impartasesc, si una a dezbinatilor. Deci fiindca avva Iacov avea darul smeritei cugetari, era iubit de toti, si de cei bisericesti si de cei dezbinati. Pentru aceea ii ziceau lui pravoslavnicii : vezi, avvo Iacove, sa nu te amageasca cei dezbinati si sa te atraga la impartasirea lor. Asemenea inca si dezbinatii ii ziceau : sa stii, avvo Iacove, ca cu cei ce cred doua firi impartasindu-te, iti pierzi sufletul caci sunt nestorienii si asupresc adevarul. Iar avva Iacov, fara de rautate fiind si stramtorandu-se de cele zise lui din amandoua parte si nedumerindu-se, a venit sa se roage lui Dumnezeu. Asadar, s-a ascuns intr-o chilie care era afara de lavra, la loc linistit, imbracandu-se cu hainele cele de ingropare ale lui, ca si cum urma sa moara. Ca au obicei parintii egipteni sa pastreze pana la moarte, levitonul (un fel de haina calugareasca) cu care iau sfantul chip si culionul si cu dansele sa se ingroape, imbracandu-le numai duminica la Sfanta Impartasire si indata strangandu-le. Mergand la chilia aceea, rugandu-se lui Dumnezeu si slabind de post, a cazut la pamant si a ramas zacand si multe a patimit in zilele acelea de la draci, mai vartos cu mintea. Iar dupa ce au trecut patruzeci de zile, a vazut un copil, care a intrat la dansul vesel si i-a zis : avvo Iacove, ce faci aici ? Si indata luminandu-se si luand putere din vederea lui, i-a zis : Stapane, Tu cunosti ce am ! Aceia imi zic : nu lasa biserica si ceilalti imi zic : te inseala cei ce cred doua firi. Si eu nedumerindu-ma si nestiind ce voi face, am venit la lucrul

acesta. Si ii raspunde lui Domnul : unde esti, bine esti. Si indata cu cuvantul s-a aflat inaintea usilor Sfintei Biserici dreptmaritorilor de Dumnezeu.

2) Zis-a iarasi avva Foca : mutandu-se in Schit avva Iacov, a fost luptat tare de dracul curviei. Si aproape fiind de a se primejdui, a venit la mine si mi-a aratat cele despre sine si mi-a zis : la cutare peatera ma duc de luni. Dar te rog pentru Domnul, nimanui sa nu spui, nici tatalui meu. Ci numara patruzeci de zile si cand se vor implini, fie-ti mila si vino la mine, aducand Sfanta Impartasire. Si de ma vei afla mort, ingroapa-ma; iar daca voi fi inca viu, sa ma impartasesi cu Sfintele Taine. Deci acestea auzindu-le eu de la dansul, dupa ce s-au implinit patruzeci de zile, luand Sfanta Impartasanie si paine si obste curata si putin vin, m-am dus la dansul. Si numai cat m-am apropiat de peatera, putoare multa am simut, iesind din gura lui. Si am zis intru mine, ca s-a odihnit fericitul. Si intrand la dansul, l-am gasit mai mort. Si daca m-a vazut, miscand cu mana dreapta putin, atat cat putea, insemna prin clatinarea mainii pentru Sfanta Impartasire. Iar eu am zis : am adus. Deci am voit sa-i deschid gura dar era inclestata. Si nepricepandu-ma ce sa fac, am iesit in pustie si am gasit un lemnisor din crang. Si mult ostenindu-ma, abia am putut de i-am deschis gura putin. Asa am turnat din Cinstitul Trup si Sange, sfaramandu-l marunt. Si a luat putere din impartasirea Sfintelor Taine. Peste putin, muind cateva faramituri, din painea cea de obste, i le-am adus la gura si imediat altele pe cat putea sa ia. Si asa, prin darul lui Dumnezeu, dupa o zi a venit cu mine, mergand la chilia lui, scapand cu ajutorul lui Dumnezeu de patima cea prapaditoare a curviei.

PENTRU AVVA FILLIC

Au venit la avva Fillic niste frati, care aveau cu ei cativa mireni si i s-au rugat lui sa le spuna vreun cuvant. Iar batranul tacea. Si fiindca mult il rugau, le-a zis lor : cuvant voiti sa auziti ? Si i-au zis : da, avvo. Deci a zis batranul : acum nu este cuvant, fiindca nu este cel ce sa lucreze. Cand intrebau fratii pe batrani si faceau cele ce le zicea lor, Dumnezeu le da cum sa le graiasca. Si auzind fratii acestea, au suspinat, zicand : roaga-te pentru noi, avvo !

PENTRU AVVA FILAGRIE

Era unul din sfinti, care se chema Filagrie si locuia in pustia Ierusalimului, lucrand cu osteneala, sa-si scoata painea. Si cum sta el in targ, sa-si vanda rucodelia, iata a pierdut cineva o pungă cu o mie de galbeni. Gasind-o batranul, a stat intr-un loc zicand, trebuie sa vina cel ce a pierdut-o. Si iata venea plangand. Si luandu-l deosebi batranul, i-a dat-o. Si tineva pe dansul acesta, vrand ca sa-i dea oarecare parte. Iar batranul nu a primit. Si a inceput omul a striga : veniti de vedeti un om al lui Dumnezeu, ce a facut ! Iar batranul, fugind pe ascuns, a iesit din cetate, ca sa nu se slaveasca.

PENTRU AVVA FORTA

Zis-a avva Forta : de voieste Dumnezeu sa traiesc eu, stie cul-n ma va iconomisi; iar de nu voieste, la ce imi trebuie viata ? Caci nu de la toti primea ceva, macar ca era bolnav pe pat. Fiindca zicea : de imi aduce cineva ceva iar nu pentru Dumnezeu, nici eu nu am ce

sa-i dau lui, nici de la Dumnezeu nu ia plata. Ca nu pentru Dumnezeu a adus si se nedreptateste cel ce a adus. Ca trebuie cei ce sunt afierositi lui Dumnezeu si la Dansul numai, cauta sa fie cu asa evlavie, incat sa nu sooteasca vreo nedreptate, macar de se va intimpla de mii de de ori sa li se faca strambatate.

INCEPUTUL SLOVEI H

PENTRU AVVA HOME

Se spunea despre avva Home, ca vrand sa se savarseasca, a zis fiilor sai : sa nu locuiti cu ereticii, nici sa aveti cunostinta cu stapanii, nici sa va fie mainile voastre intinse spre a aduna, ci sa fie mai vartos intinse spre a da.

PENTRU AVVA HEREMON

Se spunea despre avva Heremon cel din Schit, ca avea departe peatera de biserica, patruzeci mile, iar de lunca si de apa, de unde adica aducea zmicelele cele de finic, douasprezece mile. Si atata fiind de departe, nu s-a suparat batranul, ostenindu-se spre aducerea rucodeliei sale si a apei si spre mergerea la biserica in fiecare duminica, precum era randuiala.

INCEPUTUL SLOVEI PS

PENTRU AVVA PSANTAIE

Zis-a avva Psantaie si avva Suru si Psoie : auzind cuvintele parintelui nostru avva Pahomie, foarte ne foloseam, desteptandu-ne spre ravna lucrurilor cele bune. Iar vazand noi si de tacea el, fapta lui, care era cuvânt, ne minunam unii catre altii zicand ca socoteam mai inainte, cum ca toti sfintii asa sunt facuti de Dumnezeu din pantecele maicii lor, adica sfinti si neschimbati, iar nu volnici de sine, si cum ca pacatosii nu pot sa traiasca cu buna credinta, pentru ca asa s-au zidit ei. Acum vedem bunatatea lui Dumnezeu aratata, la parintele nostru acesta. Ca din parinti elini fiind, atat de cinstitor de Dumnezeu s-a facut si cu toate poruncile lui Dumnezeu este imbracat. Deci si noi putem cu totii sa-i urmam lui, fiindca urmeaza sfintilor. De aceea, ceea ce este scris, aceasta este : veniti catre Mine toti cei osteniti si insarcinati si Eu va voi odihni pe voi (+). Sa murim dar si impreuna sa traim cu omul acesta, ca drept ne povatuieste pe noi catre Dumnezeu.

(+) Mat. XI, 28.

INCEPUTUL SLOVEI O (MARE)

PENTRU AVVA OR

- 1) Au spus unii despre avva Or si despre avva Theodor ca puneau pamant pe chilii si au zis unui catre altul : de ne va cerceta pe noi acum Dumnezeu, ce facem ? Si plangand, au lasat pamantul si s-au dus fiecare la chilia sa.
- 2) Se spunea despre avva Or ca nici n-a mintit vreodata, nici s-a jurat, nici a blestemat pe vreun, om, nici a grait fara de nevoie.
- 3) Zicea avva Or lui Pavel, ucenicul sau : vezi, niciodata cuvânt strain sa nu aduci in chilia aceasta !
- 4) S-a dus odata Pavel, ucenicul lui avva Or, sa cumpere zimcele de finic si a aflat ca altii au apucat inainte si au dat arvuna; ca niciodata arvuna nu da avva Or la nimic, ci la vreme trimitea pretul si cumpara. Deci s-a dus ucenicul lui in alt loc pentru zmicele de finic si i-a zis gradinarul : cineva mi-a dat odata arvuna si n-a mai venit; ia tu zmicelele de finic. Si luandu-le, a venit la batranul si a vestit lui acestea. Si daca a auzit batranul, a plesnit cu mainile, zicand : Or, nu lucreaza anul acesta. Si n-a lasat zmicelele de finic inaintea, pana ce le-a dus pe ele la locul lor.
- 5) Zis-a avva Or : de ma vezi ca am cugetat asupra cuiva, sa stii ca si el acelasi cuget il are asupra mea.
- 6) Era un comis in partile lui avva Or, care se numea Longhin si multe milostenii facea. Si el venind la unul din parinti, l-a rugat sa-l duca la avva Or. Deci ducandu-se calugarul la batran, il lauda pe comis, cum ca este bun si multe milostenii face. Si intelegand batranul, a zis : da, bine este ! Apoi a inceput calugarul a i se ruga, zicand : da-i voie, avvo, sa vina si sa te vada. Si raspunzand batranul, a zis : cu adevarat, nu va trece valea aceasta, nici nu ma va vedea.
- 7) L-a intrebat avva Sisoe pe avva Or, zicand : spune-mi un cuvânt. Si i-a zis : ai incredere in inine ? Da, am. Apoi, a urmat : du-te si ce m-ai vazut pe mine ca fac, fa si tu. Si i-a zis lui : ce sa vad, parinte, la tine ? Si i-a raspuns batranul : cugetul meu este mai prejos decat al tuturor oamenilor.
- 8) Se spunea despre avva Or si despre avva Teodor, ca puneau inceput bun si multumeau lui Dumnezeu totdeauna.
- 9) Zis-a avva Or : cununa calugarului este smerita cugetare.
- 10) Zis-a iarasi : cel ce este cinstit si laudat mai presus de vrednicie, mult se pagubeste, iar cel ce nicidecum nu este cinstit de oameni, de sus va fi slavit. 11) Iarasi a zis : cand gand de inalta cugetare sau de mandrie va intra iti tine, cerceteaza-ti cugetul daca ai pazit toate poruncile, daca iubesti pe vrajmasii tai si te intristezi de scaderea lor si daca te socotesti pe tine rob netrebnic si mai pacatos decat toti. Si atunci nici asa sa nu cugeti cele inalte, ca si cum toate le-ai ispravit stiind ca acest gand toate le prapadeste.
- 12) Zis-a iarasi : la toata ispita nu invinui pe nici un om, ci numai pe tine singur, zicand;

pentru pacatele mele mi se intampla aceasta.

13) A zis iarasi : sa nu cugeti in inima ta asupra fratelui tau, zicand ca esti mai treaz si mai nevoitor, ci pleaca-te darului lui Hristos, cu duhul saraciei si al dragostei celei nefatarnice, ca sa nu cazi in duhul laudei de sine si sa-ti prapadesti osteneala. Caci scris este : celui ce i se pare ca sta, sa ia aminte sa nu cada (+1), ci cu sare sa fii indulcit intru Domnul (+2).

(+1) I Corint. X, 12.

(+2) Colos. IV, 6.

14) Zis-a iarasi : sau fugind fugi de oameni, sau batjocoreste lumea si pe oameni, facandu-te nebun pe tine la cele mai multe.

15) Zis-a iarasi : de vei cleveti pe fratele tau si te va mustra cugetul du-te si ii fa metanie si spune-i ca l-ai clevetit si te pazeste ca sa nu mai fii batjocorit ! Ca moarte este sufletului clevetirea.

CUVINTE FOLOSITOARE ALE SFINTILOR BATRANI CELOR FARA DE NUME ASEZATE IN CAPITOLE

SFARSIT
si lui Dumnezeu slava !

PATERICUL
ce cuprinde in sine cuvinte folositoare ale sfintilor batrani

Tiparit de Episopia Ortodoxa Romana a Alba-Iuliei cu binecuvantarea Prea
Sfintitului Episcop ANDREI
Alba-Iulia 1990

